गन्धजातं, क्षी. (गन्धेन सह जातं उत्पन्नम्।) तेजपत्रम्। इति ग्रब्दरक्षावली॥

गत्वज्ञा, खी, (गत्व: इष्टानिष्ठगत्व: ज्ञायते श्नया इति। ज्ञा + कर्गे कः तत्रष्टाप्।) नासिका। इति हैसचन्द्रः ।३।२८४॥

गत्वतूर्य, ज्ञी, (गन्धे विनष्टयोद्धणां भ्रीणितवसादि-गन्धयुक्ति इंसाप्रधानस्थाने रक्षेत्रे इत्यर्थः। चाइन्यमानं स्थितं वा यत् तूर्यम्।) वादा-विश्रेष:। तत्पर्याय:। रणतूर्यम् र महास्वन:३। इति श्ब्द्रतावली॥

गस्तरणं, क्री, (गन्धं सुगन्धान्तितं त्रणम्।) सुगत्यहणम्। तत्पर्याय:। सुगन्यभृहसम २ सुरम: सुरभि: सुगन्ध: ५ मुखवाय: ६। अस्य गुणाः। सुगन्धिलम्। ईवत्तिक्तलम्। रसा-यनलम्। क्रियलम्। मधुरलम्। भीतललम्। कपपत्तश्रमनाधित्वच। इति राजनिर्घतः॥ गत्मलक, स्ती, (गत्मयुक्ता गत्मप्रधाना वा लगस्य।)

यलवालुकम्। इति राजनिर्धेग्टः ॥

गत्यदला, स्त्री, (गत्ययुक्तं दलं पत्रमस्या:।) त्रजमोदा। इति राजनिर्धग्दः॥

गत्यधूमनः, पुं, (गत्याद्यात् धूमात् नायते उत्-पदाते इति । चन् + डः ।) खादुनामग्रन्द्यम् । इति राजनिषंत्रः॥

गत्वध्तिः, खी, (गत्वप्रकाण्यकः धृतिः चग्र-ख्य वा खखा:।) कक्त्री। इति हेमचन्द्रः। गन्वनं, की, (गन्व गतिष्टं सायाचनेष्ठ + भावे लुंग्ट्।) उत्वाहः। प्रकाश्वनम्। स्वनम्। डिंसा। इति मेदिनी ॥ ने। ५०॥

गत्वनकुलः, पुं, (गन्यः दुगैन्वप्रधानी नकुल इव।) क् च्छुन्दरी। इति चारावली॥ प्र॥ कुँ ह्या इति भाषा ॥

गत्वनाकुली, खी, (गत्वयुक्ता नाकुली राखा।) पर्याय:। महासुगन्वा २ सुवहा ३ सर्पाची ४ पश्चित्रंकी ५ नकुलाह्या ६ चहिसुक् ७ विष-महीनका प खाइमहीनी ६ विषमहीनी १० महाहिगन्या ११ अहिलता १२। अस्या गन्यपनी, स्त्री, (गन्यपन + गौराहिलात् हीव्।) गुणाः । तिक्तलम् । कटुलम् । उषालम् । चि-दीवानेकविवनाभित्वम्। नाकुल्याः किचित् श्रेष्ठ-

"नाकुली सुरवा रास्ता सुगन्धा गळानाकुली। नकुलेश सुजङ्गाची सर्पाङ्गी विषनाभिनी॥ नाक्षणी तुवरा तिक्ता,कटुक्तेच्या विनाम्येत्। भोगिलूतावृचिकाखुविषञ्चर्किसिवसान्॥"

इति भावप्रकाभः॥ ("रासा सत्तरसा सुका श्रेयसी सुवहा सहा। सुगत्वा सर्वगन्या नाक्षणी गत्वनाकुली ॥" इति वैद्यकरत्मालायाम्॥)

गत्वनामा, [न्] में, (गत्वीत परपूर्व नामाखा।) रत्ततुलसी। इति रवमाला॥

गन्वनान्त्री, खी, (गन्धनामन् + संज्ञायां डीव् जाती नान्तलार् डीप वा।) चुदरीगविश्वेष:। तल्लचणम्। यथा,--"वाडुकचांसपार्श्वेषु क्रमास्कोटां सर्वेदनाम्। पित्तप्रकोषसम्भूतां कचामिति विनिर्द्धित ॥ एकानु ताडभी डड्डा पिड़कां स्फोटमित्रभाम्। त्वग्जातां पित्तकोपेन गन्धनान्तीं प्रचलते ॥" ताडधीं बाक्वादिष्ठ कच्चां सवेदनाच ॥ *॥ तिचितित्सा यथा,-

"कचाच गन्धनाचीच चिकित्सति चिकित्सकः। पैत्तिकस्य विसर्पस्य क्रियया पूर्व्वसुत्त्वया ॥"

इति भावप्रकाशः॥

गत्वनाली, खी, (गत्वाय गत्वज्ञानार्थं नाली प्रणा-लींव। गत्वयष्ट्यायं नालीव वा।) नासिका। इति जिकारङप्रेषः॥

गन्यनिलया, स्त्री, (गन्यस्य द्रष्टानिष्ठद्वागस्य निलया खाअधीभूता। मत्यस्य निलयीव वा खियां टाप्।) नवमिक्तका। इति ग्रब्द-चिन्द्रिका॥

गन्धनिया, स्त्री, (गन्धात् गन्धहेतोर्गन्धेन वा निशा इरिदेव।) गत्वपत्रा। इति राजनिर्धगढः ॥ गत्वपनः, पुं, (गत्ववत् पनमस्य।) श्वेततुलसी। इति रत्नमाला ॥ सरवः। वर्ळरः। नार्षः। विल्व:। इति राजनिर्घेग्दः॥

गत्यपना, की, (गत्यादंग पनमखा: ।) प्रटीमेर:। पलाग्र इति मालवे प्रसिद्धा। तत्पर्थाय:। स्मृला २ तिक्तकिन्दिका ३ वनजा ४ भ्रिटिका ५ वचा ६ तवचौरी ७ एकपित्रका प गन्धपीताध पलाधान्ता १० गन्धाच्या ११ गन्धपचिका १२ दीघेपचा १३ गन्धनिश्रा १४ वेदस्खा १५ सुपाकिनी १६। चास्या गुणाः । कटुलम्। खादुलम्। तीच्यालम्। उधालम्। कपवात-कासक्टिवरगाधिलम्। पित्तकोपकारिलच। इति राजनिर्घाएः॥

राचा। दत्यमर:।२।४।११८॥ नन्दविशेष:। तत्- गन्यपित्रका, खी, (गन्यपत्रा + संज्ञायां कन् चत इत्वच।) गत्वपत्रा। अनमोदा। इति राज-निर्वेष्टः ॥ (विवरसमस्या गन्धपनाम्बदे ज्ञात-यम्॥)

> असषा। अधान्या। अजमीरा। इति राज-निर्घराट: ॥

इति राजनिर्घेग्दः ॥ तत्पर्थायगुवाः । गन्यपनाशिका, क्रीः, (र व्यक्तिः वेचार्थः पत्रमस्याः डीष्। संज्ञायां कन् टाप् पूर्वे इस्त स्वा टाप् अत इलच इलेने।) इरिहा। इति चारावली। ६३॥

> गत्वपलाग्री, स्त्री, (गत्वाढंत्र पलाग्रं पनमस्या:। गौरादिलात् डीघ।) ग्रटी। इति भाव-प्रकाश:॥ (यथाच श्रव्दार्थचिन्तामणि:। "भवेद् गन्धपलाभी तु कषाया याचियी लघुः। तिला तीच्या च कटुकाश्तुष्णाख्यमलनाशिनी। दोषकासत्रमश्वासम्प्रलहिकायहापद्या॥")

> गन्धपावायः, पुं, (गन्धयुक्तः पावायः। पावाय-खेव काठिन्यात् तथालम्।) गन्धकः। इति जटाधर:॥ (यथास्य पर्याया:।

"गत्मको गत्मिक सापि गत्मपाघाण इत्यपि। सौगत्मिकच कथितो बलिबेलरसापि च॥" इति भावप्रकाशस्य पूर्व्वखर्षे प्रथमे भागे ॥ यनास्य व्यवचारस्वद्यथा,-"गन्धपाषायच्योंन यवचारेय वेपितम्। सिबानामं जनवात्र कटतेलयुतेन तु॥" इति वैद्यकचक्रपाणिसंग्रहे कुछरोगाधिकारे॥) गत्विप्राचिका, खी, (गत्वेन पिप्राचिका इव। पिश्राचिका तामसप्रक्रतिरूपदेवभेदः तस्या द्रव गत्यत्वात् तथात्वम्। नेवास्या सर्वाङ्गीनत्वोप-मानम्। किन्तु गत्ममाचयच्यादेकदंशेनेव साहम्यसिति बोध्यम्।) घूपः। इति हैस-चन्द्र: । ३ । ३१३ ॥

गत्मपीता, स्त्री, (गत्मादंग पीतं पीतवर्णेस पन-मखाः ।) गन्धपत्रा । इति राजनिर्घेग्टः ॥

गन्धपुष्य:, पुं, (गन्धसमन्वितं पुष्पमस्य।) वेतस-वचः। इति प्रव्दरतावली ॥ खङ्गीठवचः। इति जटाधर:॥ बचुवारटच:। इति राज-

गन्यपुष्पा, स्त्री, (गन्यादंत्र पुष्पमस्था: ।) नीसी। केतकी। अधिकारी। इति राजनिर्धाएः॥

गन्यपशिज्भकः, पुं, (गन्यसारः गन्यप्रधानो वा पश्चिन्ककः।) रक्ततुलसी। इति रत्नमालाता गन्यपान:, पुं, (गन्धार्टा पालमस्य।) कपित्य:। विब्लः । तेजः पलहत्तः । इति राजनिर्धेग्दः ॥

गत्यपता, खी, (गत्यन युक्तं पत्रमधा: 1) प्रियङ्ग-वच:। इति भ्रव्रकावली। मेथिका। विदारी। प्रस्ति । इति राजनिर्घत्यः ॥

गन्धमली, स्त्री, (गन्धेन फलते विदीर्यते स्वाता-निति ग्रेष:। मन्य + फल विदारे + कर्म ग्यप ततो गौरादिलात् डीष्।) चम्पकक्षिका। (यथा, भावप्रकाशस्य पूर्वेखके प्रथमे भागे। "चाम्पेयसम्पकः प्रोक्ती हैमपुष्यस व स्मृतः। एतस्य कलिका गन्धपालीति कथिता वधेः॥") प्रियङ्गुरुचः। इत्यसरः। २। ४। ५६॥

गन्यवधः, की, (गन्येन वधाति सन्निष्ठ जनाना चित्त-मिति। बन्ध + उ: न लोगे वा डूप्। गन्धस्य वधरिव वा।) भटी। चीड्रानासगन्धद्रधम्। इति राज्यानधारः।

गन्धवन्यः, पु, (गन्धेन वध्यते इति गन्धं वभ्राति इति वा! बन्ध + जन्। यहा, गन्धस्य वन्धरित। बन्धोरिव चिरसच्चरत्वादस्य तथात्वम्।) वाक्षव्य:। इति भ्रव्रकावनी ॥

गत्ववच्चः, पुं. (शत्यः वच्चः बच्चतेश्यः।) सितार्जन:। इति राजनिर्धग्ट:॥

गत्वबहुला, स्त्री, (गन्वबहुल + टाप्।) गोरसी-वृद्धः । इति राजनिष्युः ॥

गत्मबीजा, खी, (गन्ध: बीजेंग्स्या:।) मेथिका। इति राजनिर्वेग्दः ॥ (मेथिकाश्रव्हेश्सा गुणा च्चाः॥)

गन्यभद्रा, की, (गन्य: भद्रीशंखा: गन्येन भद्रा वा । एतया युक्तस्य यञ्जनयूषस्य गन्धमा चयच्यी-